

Всички тѣзи известия и особено донесението отъ III корпусъ, което бѣ отгласъ на поражението, нанесено отъ 10-а гранична дружина на полка Болу, смутиха Главната квартира и предизвикаха вълнение. Преоблада мнението, че българитѣ нѣма да дадатъ време, потрѣбно за да се устроятъ корпуситѣ и да отстѣпятъ въ редъ.

Главнокомандуващиятъ, който бѣ възприелъ предложението на командувашия Източната армия да се отстѣпи задъ Еркене, на 14-и въ 1 ч. пр. пл. издаде следната директива:

„До Щаба на Източната армия.

Махмудъ паша съ телеграма, получена сега, донася, че противникътъ възнамѣрява да настѣпи къмъ Бунаръ Хисаръ. Поради това, разпоредилъ, щото II корпусъ, който се намира при Карагачъ, да се приближи до лѣвия флангъ на III корпусъ, въ околността на Виза. Подъ закрилата на тѣзи два корпуса, които ще обединятъ действията си, останалитѣ корпуси постепенно да почнатъ да се оттеглятъ право на линията на Еркене. Конната дивизия съ всички сили, освенъ Леката бригада, да се изпрати на дѣсния флангъ на армията.

„Всички припаси, находящи се въ Чорлу, да се изпратятъ часть — въ Черкескьой, часть — въ Хадемкьой.

Още сега да се изпратятъ на III корпусъ артилерийски и пехотни муниции.

Препоръчва се въ случай на нужда да се придаватъ въ помощ на артилерията пехотни войници, за да не оставатъ орждията по пжищата.“

До каква степенъ донесенията сж деморализирали Главната квартира показва обстоятелството, че всички генералщабни, щабъ и оберъ офицери отъ нея се събрали и, подъ председателството на началника на I секция, Джемиль бей, редактирали и подписали едно заявление, което предали на главнокомандуващия. Сжществената часть на това заявление, изпълнено съ надути фрази, е следното:

За да се премахне страхътъ, който е обвзелъ войскитѣ и началницитѣ, моли се главнокомандуващиятъ да вземе радикални мѣрки, а именно:

1) Да се закрие командването на Източната армия, и Общата главна квартира да поеме командването на тая армия.

2) Съ изключение на нѣколко храбри и ценни командири, на които положението не е разклатено, другитѣ командири на корпуси и на дивизии, които сж негодни, да бждатъ смѣнени, и на тѣхно мѣсто да бждатъ назначени, безъ да се гледа на старшинство и чинъ, офицери съ храбростъ и воля, па били тѣ полковници или даже майори, като имъ се даде широка компетенция, и пр.